

ธุรกิจไม้ได้รับความนิยมนมากขึ้นในประเทศแกมเบีย

ธุรกิจไม้กำลังได้รับความนิยมในประเทศแกมเบียโดยเฉพาะในเขต Greater Banjul Area (GBA) ซึ่งสามารถเห็นท่อนไม้หลากหลายขนาดวางอยู่ตามถนนรอนำไปขาย ผลกระทบด้านลบต่อสังคมและเศรษฐกิจนั้นยังไม่เป็นที่แน่ชัด

ไม้ส่วนใหญ่ถูกใช้ในประเทศเพื่อนบ้านและงานก่อสร้างและถูกส่งไปยังประเทศในทวีปเอเชียโดยเฉพาะประเทศจีนซึ่งได้ส่งผลให้ถูกห้ามส่งออกถึงปี 2010 โดยในปี 2007 มีโรงเรือถึง 42 แห่งที่เปิดใช้ในแกมเบีย โรงเรือส่วนใหญ่เป็นโรงเรือที่ไม่ได้ลงทะเบียน การใช้เรือทำให้จำนวนป่าไม้ลดลงโดยเฉพาะในไม้ราคาแพง เช่น ไม้ชิงชันแอฟริกันตะวันตก, ไม้มะฮอกกานีแอฟริกันตะวันตกและไม้รูป เป็นต้น อย่างไรก็ตามการส่งออกไม้ส่วนใหญ่จะเพื่อนำไปทำเชื้อเพลิงและถ่านไม้โดยชาวต่างชาติโดยเฉพาะชาวกินีโกนากรี Guinea Conakry ผลิตภัณฑ์ส่วนใหญ่ที่นำมาจากป่าคือ ไม้, เส้า, สมุนไพรสำหรับทำยา, ไม้ทำกำรรูป, ผลไม้, ถั่ว, เห็ด, และหญ้า เป็นต้น

จุดหมายของไม้คือเมืองซึ่งเป็นที่ที่มีตลาดขายไม้ที่ผู้ชายไม้ซื้อใบอนุญาตการค้าไม้มา ไม้บางชนิดถูกขายตามหมู่บ้านแต่ส่วนใหญ่จะถูกนำมาขายในเมือง ไม้จะใช้ในการสร้างบ้าน สร้างเรือ เฟอร์นิเจอร์ ทำประตูลและงานศิลปหัตถกรรม เป็นต้น ระดับความยากจนของชุมชนได้ลด แต่คำถามคือจะส่งผลเช่นนี้ไปอีกนานเท่าใดและผลกระทบในทางลบจะเป็นอย่างไรบ้าง

ในธุรกิจไม้เดือนได้มีการแบ่งชั้นแรงงาน ผู้ที่ล้มต้นไม้ไม่ต้องรับผิดชอบสำหรับการลักลอบนำเข้ามาไปยังแกมเบีย ผู้ที่ลักลอบไม้ไม่ต้องมีหน้าที่ชนไม้ขึ้นรถ และผู้ชนไม้ก็ไม่ได้เป็นเจ้าของและขายไม้ การมีส่วนร่วมของผู้ชนไม้ในสามขั้นตอนนี้บ่งบอกได้ว่าได้มีการสั่งการมาจากอีกที่หนึ่งและไม่ต้องการถูกเปิดเผย

ธุรกิจค้าไม้ทำเงินได้อย่างรวดเร็วแม้จะมีมาตรการห้ามค้าไม้ผิดกฎหมายในแกมเบียแต่ธุรกิจนี้ก็ยังดำเนินต่อไป ไม้มะเกลือและไม้ชิงชันได้ถูกป้องกันโดยอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดพันธุ์

ธุรกิจไม้ได้รับความนิยมมากขึ้นในประเทศแกมเบีย

สัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ หรือ CITES ไม้ทั้งสองชนิดถูกส่งออกไปเพื่อไปทำเครื่องดนตรีเฟอร์นิเจอร์ และอุปกรณ์ตกแต่งต่างๆ เนื่องจากความพิเศษของแกนไม้

ปริมาณความต้องการไม้ราคาแพงเพิ่มสูงขึ้นมากในปีที่ผ่านมาโดยเฉพาะในเอเชียซึ่งส่งผลต่อปริมาณการลักลอบตัดไม้ที่เพิ่มมากขึ้นซึ่งก่อให้เกิดป่าเสื่อมโทรมทั่วประเทศ

แกมเบียต้องพึ่งพาการนำเข้าไม้ก่อสร้างจากในภูมิภาคและยุโรป ความต้องการไม้เพื่อการผลิตเฟอร์นิเจอร์ในท้องถิ่นมีมากถึง 70 % การผลิตถ่านไม้ได้ถูกห้ามในแกมเบียดังนั้นจึงต้องนำเข้าถ่านไม้ การใช้ฟันปากก่อให้เกิดแก๊สเรือนกระจกเนื่องมาจากการเผาป่าเพื่อทำการเกษตร

ปริมาณป่าลดลงจาก 81.2 % .ในปี 1946 มาเป็น 42.55 % ในปี 1993 ผลกระทบนี้ส่งผลให้ป่าปิดเกือบหมดไปจากแกมเบียภายในระยะเวลา 50 ปี รัฐบาลได้รับรู้ถึงข้อดีของระบบนิเวศที่สมดุลเพื่อการพัฒนาทั้งทางสังคมและเศรษฐกิจของประเทศ การอบการจัดการทรัพยากรทางธรรมชาติอย่างยั่งยืนก่อให้เกิดจำนวนป่าที่มากพอนโยบายป่าไม้ระหว่างปี 1995- 2005 ส่งผลให้ป่าไม้ เพียงพอเพื่อที่จะรักษาสมดุลทางชีวภาพที่จำเป็นต่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ชุมชนท้องถิ่นและภาคธุรกิจที่ร่วมมือกับภาครัฐควรบริหารจัดการป่าเพื่อให้เกิดการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

ชุมชนในแกมเบียรับรู้ถึงบทบาททางธุรกิจที่สำคัญในชีวิตประจำวันส่งผลให้ GDP ของประเทศเพิ่มขึ้น 1% เนื่องจากในอดีต MPCF เป็นองค์กรเดียวในกรมป่าไม้ที่เห็นถึงความจำเป็นที่จะมีส่วนร่วมในชุมชนท้องถิ่นในการบริหารจัดการป่าไม้ ไม้ส่วนใหญ่ที่ถูกค้นพบในแกมเบียคือ ไม้มะฮอกกานี ไม้ชิงชัน ไม้ดิมปา ไม้ขาว

ที่มา : <http://observer.gm/timber-businesses-gaining-momentum-in-the-gambia/>